Haftalık Hastalığınız
SAYI:144
250.–TL. (KDV DAHİL)

LİMON

koyunun olmadığı yerde...

ŞÜKRÜ YAVUZ

Telefondan sesler

— Zırrrın... zırr, trak, Alo? Buyrün, ben Hastir Ağa?

— Hastir Ağa, ben Şükrü!

— Vaayy! Abüü, abücüm! Nassın Şükrü abü, Kemal abüm nası?.. Abü, bıraktınız bizi karekatör etmeyi, bag başumuza neler geldü?

— Ben de onun için aramıştım zaten... 3 yıl ihracattan men cezası aldınız, n'apacaksınız şimdi?

— İtiraz edecez, abü, UEFA'ya gidecük. Ceza galdurulsun isteyecük.

— Bunun UEFA ile ilgisi yok ki!

— Öyle müü? Ben öyle sanüydüm yau?

— Ee... Elde kalan salyangozlar filan ne olacak?

— İç bazara kakalayacük abü! Tavuk budu deyü!

* * *

— Profesör Demir Demirgil'i aramıştım?

— Buyrun, benim.

— Koyunun Olmadığı Yerde'n arıyorum.

— Nerden, nerden? Neyin olmadığı yerden?

— Yani, Limon dergisinden arıyorum, mizah dergisi... Hiç okumadınız mı?

— Yoo. Ne zaman çıkıyor?

— İstanbul'da çarşambaları... Neyse, ben son demeçleriniz için arıyorum. ''Böyle giderse 1990'da darbe olur'' dediniz. Neden acaba?

— Nedeni var mı? Ekonomi nasıl tıkandı görmüyor musunuz? Bugün bir işçi, para kazanmak için işine giderken, işten kazanacağından daha çoğunu yol masrafı olarak harcıyor... Her an sosyal patlamalar olabilir!

— Yani sosyal patlamaları bastırmak için de darbe mi yapılır, diyorsunuz?

— Herıld yanim! Onun için işçilere büyük sorumluluk düşüyor... İşlerine yürüyerek gidip gelsinler de, yol masrafının kazançlarını aştığını görüp patlamasınlar.

— Olur.

* * *

— Efendim buyrun?

— Ben Turan abi, merhaba..

— Kiim? Hangi Turan?

— Turan Çevik, işte. Tanımadın mı sayın abicim?

— ... Ha, evet! Önce sesini alamadım! (Numara yapıyorum!) Nerdesin yahu?

— Şimdi onu söyleyemem abi. Dinliyorlardır belki, gerçi sizin telefon dinlenmiyordur da... Abi kurtar beni! Sana teslim olursam, olurum... Söyle, istediğin yere geleyim, kurtar beni güzel abim!

— Ben ne yapabilirim kardeşim, dalga mı geçiyorsun sen!

— (Uzun bir sessizlik) Abi, sen... Ee, ben Turgut beyle görüşmüyor muyum?.. Turgut Abi, sen değil misin?

— Ne Turgut'u kardeşim, yok öyle biri burada!

— Şeyy, afedersiniz... Numara yanlış düştü. Çat!

(Not: Bu konuşmalar, telefon zammından önce yapılmıştır!)

Kendini vurdu

Haber: SHP milletvekili **Kenan Sönmez** kendi kendini vurdu.

Suat Özkan'dan yorum: Bu beceriksizlikle iktidara gelirlerse n'olur acaba?

İstanbul'dan bir panel

BASIN ORGANLARI VE TOPLUMSAL GÖREVLERİ

KATILANLAR: **Memet BARBAZ** (Ercümen Gazetesi), **Artan ÖPMEM** (İlliyet Gazetesi), **Amet GABAKMI** (Ercümen Gazetesi), **Leziz DEMİRKONT** (Cemiyet-ül Muharririn Umum Müdürü), **Cemm DUMA** (Ti-Ar-Ti Genel Müdürü), **Enturul ÖRGÖG** (Hörmiyet Gazetesi), **Safet DÜRÜM** (Merkez Valisi), **Rıfkı DOKUZPUNTO** (Serbest Muhabir), **Vahdet APIŞKA** (Hanım Donu Gazetesi) YÖNETEN: **Bir gazete okuru** (Uyanıklardan)

YÖNETEN— Efendim, hoşgeldiniz.. Bugüün, buradaa, basın yayın organlarının toplumsal görevlerini saptamaya çalışacağız. Nedir bu görevler sizce, sayın ÖRGÖG?

ÖRGÖG— Gazetelerin en önemli görevi, kamuoyunun haber alma ihtiyacını karşılamaktır. Kamuoyu bizden tarafsız ve gerçek haberler bekler..

YÖNETEN— Ama sizin gazeteniz **''masa başı''** haberleri de meşhur, değil mi?

ÖRGÖG— Onu kamuoyu istiyor ama. Burjuvaziyi tatmin etmeniz gerekiyor.. Ayrıca siz ''masa başı'' **haberleri kolay iş mi sanıyorsunuz? Adamın masa başında oturmaktan beli tutulur.. Kaleminiz iki de bir yere düşer.. Üüüff dünyanın derdi!.. Hatırlarsınız, bizim geçenlerde bir haberimiz vardı:** ''Cezaevlerindeki açlık grevleriyle ilgili talimatlar, gömlek yakalarının içine dikilip, içeri sokuluyor'' **diye.. O gömleği söküp dikerken bizim yayın yönetmeninin eline iki kere iğne battı.. Gazetecilik meşakkatli meslek, Ali Topuz'un garaj toplantısını izleyen arkadaşımız da, az kalsın garajdaki egzos gazından zehirleniyordu.**

YÖNETEN— Sayın Vahdet APIŞKA, bir magazin gazetesi yöneticisi olarak sizin, bu konudaki görüşleriniz neler?

APIŞKA— Biliyonuz, biz sansasyonel habercilik yapıyoz. Ama hiç duyulmamış haberlerin peşinde koşuyoruz, ilk bizde çıkıyo biçok haber.. Mesela, arabesk sanatçısı ''Küçük Sabri''nin ilk otuzbir çekişini'' **biz ortaya çıkardık, manşetten verdik.**

YÖNETEN— 2-3 milyon toplam tirajlı gazetelerin yanı sıra, bir de TV var; 50 milyona hitap eden.. Genel Müdür Cemm DUMA, TRT objektif habercilik yapmamakla suçlanıyor. Örneğin, açlık grevleri ve cezaevlerindeki uygulamalar TV'ye neden haber olamıyor?

DUMA— Kim demiş? TV bu gibi haberler için ayrı bir kanal bile tahsis etti. Siz yalnızca 1 ve 2. kanalları seyrediyorsunuz, anlaşılan. 3.Kanal'dan haberiniz yok mu?

YÖNETEN— Hayır.

DUMA— 3.Kanal, bildiğiniz TV kanalı değil. Çünkü bir TV kanalı kurmak çok pahalı bir iş.. Bu nedenle biz 3.Kanal olarak kanalizasyon şebekesini kullanıyoruz. Her akşam saat 19.00'da bir spiker, TRT'deki bir klozetin başına geçip, insan haklarıyla ilgili haberleri kanalizasyona doğru okuyor. Vatandaş, bu saatte tuvaletini kullanmayıp kubura kulak verirse açlık grevini de, işkenceyi de duyabilir. 3.Kanal şimdiik sadece kanalizasyon altyapısı olan şehirlere yayın yapabiliyor. Hükümet Doğu ve Güneydoğu'ya altyapı götürdükçe, biz de yayınımızı oralara ulaştırabileceğiz.

YÖNETEN— TV tarafsız habercilik ilkesine uymamakla da eleştiriliyor.

DUMA— Buna katılamam! Biz taraflı davransak, örneğin bir Beşiktaş-Fenerbahçe maçından sonra, her iki tarafın değil, yalnızca bir tarafın görüşüne yer veririz. Oysa, hem Beşiktaş'ı kutlayan Semra hanımın ve hem de karşı taraftan Fener'i tutan Turgut beyin mesajını yayınlıyoruz!

YÖNETEN— Gazetecilerden daha başka neler bekliyoruz? Sanıyorum merkez valisi sayın Safet DÜRÜM'ün farklı bazı talepleri var..

DÜRÜM— Biliyorsunuz ben eski emniyetçiyim.. Gazetecinin görevi yalnız haber vermek değildir. Mesela, bu haber yakında yapılacak bir yürüyüşle ilgiliyse, gazeteci bunu bize jurnal etmelidir. Bu vatani bir vazifedir, polis yetişemedi mi?.. Polis gelene kadar, anarşistin ağzını, burnunu kırmalıdır gazeteci!

YÖNETEN— Bu söylenenlerden sonra, benim aklıma dayak yiyen, saldırıya uğrayan gazeteciler geldi. Gazetecilerin hakları Cemiyet-ül Muharririn tarafından yeterince korunuyor mu sayın Leziz DEMİRKONT?

DEMİRKONT— Basın mensuplarına yönelik saldırıları henüz bu sabah Cağaloğlu meydanında düzenlediğimiz bir eylemle kınadık. Cemiyet üyeleriyle bendeniz toplanıp, 2 adet tam otobüs biletini yaktık! Protesto olarak.

YÖNETEN— Bir de basın-iktidar ilişkileri var. Örneğin Başbakan Özal'ın gazetelere telefon edip, yayım politasına müdahale etmesi.. Sayın Rıfkı DOKUZPUNTO'nun bu konuda söyleyecekleri var sanıyorum.

DOKUZPUNTO— Evet, sık sık, yayımlanan haberlerle, makalelerle ilgili böyle telefonlar alıyoruz. Başbakan'dan, bakanlardan .. Bunlara alıştık da, şimdi bir de bizi işletiyorlar. Açıyor Turgut Bey telefonu; yemekhanenizde tüp patladı, duymadınız mı **diyor, haydaa herkes işini bırakıp koşuşturuyor, ellerinde yangın söndürücülerle. Açıyor filanca bakan;** arşivinizde yangın çıktı, **diyor.. Bizi işletmemelerini rica ediyoruz.**

YÖNETEN— Basının içine dönersek, özellikle son günlerde, pek çok gazeteden pek çok gazetecinin atıldığını görüyoruz. Bu gazeteciler için neler yapılabilir sayın Artan ÖPMEM? Bir gazeteci onca yıl çalışıyor, sonra da kapı dışarı edilip untuluyor.

ÖPMEM— Uuutulduğunu kim söylüyor? Onlar kalbimizde yaşıyorlar. Ayrıca, biliyorsunuz bizim gazetenin kartondan ev, kartondan araba kampanyaları var, şimdi de bir parti, işten attığımız arkadaşların kartondan biblosunu vereceğiz.. Unutmadığımızın ispatı, daha n'apalım?

YÖNETEN— Bu arada zor durumda olan gazeteler de var.Örneğin;Ercümen.. Ercümen, son bir atak yaptı. Ve televizyondan izliyoruz, büyük bir reklam kampanyası düzenledi. Sayın Memet Barbaz'ı bu reklamda, ''(Başını gösterip) Deneyimlerim burada, (Kalbini gösterip) Gazetecilik sevgim burada, (Masanın üstünü gösterip) Kağıt, kalemim, burada ve (Cebini gösterip) Transfer ücretim burada!'' derken izliyoruz.. Bu reklamlarla birlikte siz, Ercümen'i batmaktan kurtarabilecekmisiniz? Ercümen'in patronunun tüm mal varlığının ipotek altında olduğu biliniyor.

BARBAZ— Olsun. Patronumun ipotek altında olmayan bir şeyi daha var: Ercümen'in kendisi.. Şimdi Ercümen'in yayım politikasını da Turgut beye ipotek edeceğiz. Biliyorsunuz Turgut bey, Ercümen geçmişte Süleyman beyi tuttuğu için, patronumun mali sorunlarına duyarsız kalmıştı. Şimdi yayım politikasını ipotek ediyoruz, o da karşılığında borçlarımızı temizleyecek.

YÖNETEN— Peki Nazlı hanımın durumu? Turgut bey onun da gazetede, çalışmasına karşı çıkıyor?

BARBAZ— Turgut bey, o konuda yumuşadı. Makale yazmasına henüz izin vermese de, Nazlı hanımın Ercümen'in dizgi servisinde çalışmasına göz yumacağını ima etti!

YÖNETEN— Eh, ne diyelim. Allah kolaylık versin! Peki siz sayın Amet GABAKMI, Ercümen'de neler yazacaksınız?

GABAKMI— Ben, Türkçe'ne meselelerinin bu kazatide tarrtışacam, arkadaş'ımı.

■ Denizli'nin ilçelerinde, jandarmanın köylüleri, ''militan'', ''sempatizan'', ''kararsız'' ve ''devlet yanlısı'' olarak 4 ayrı renkte fişlediği ortaya çıktı.

Laz fıkrasidur da!

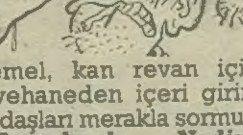

Temel, kan revan içinde kahvehaneden içeri girince, arkadaşları merakla sormuşlar:

''Hayrola daa.. Nedir bu halin?''

''Sormayin'' demiş Temel, üzgün bir sesle,

''Kayınvalideyi kaybettuk.''

''İyi ama'' demişler, **''Bu perişan halin nedir?''**

Temel cevap vermiş:

''Biraz direndu da...''

• Ortalıkta niye ''Darbe'' sözleri dolaşıyor?

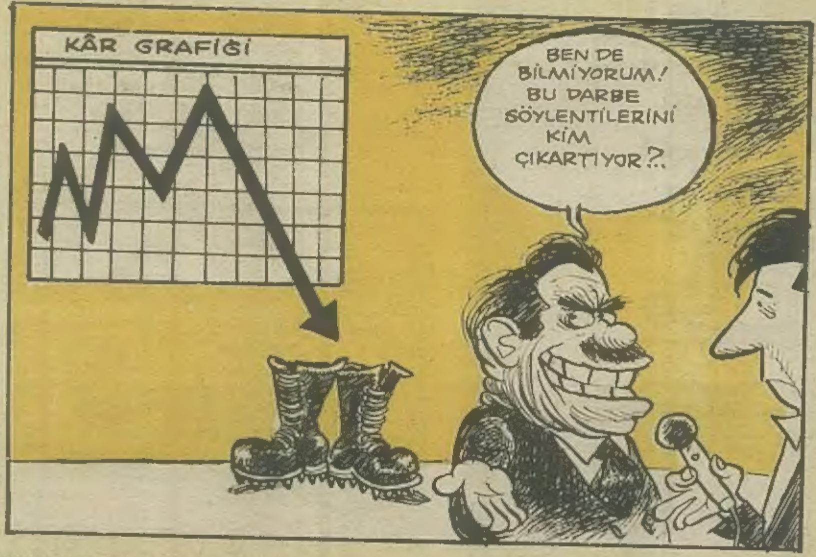

• YÖK'ün TIP fakültelerinden nasıl mezun olunuyor?

• ''Kastelli kaçtı! Kaçacak!'' söylentileri panik yaratıyor

İŞKENCE : 143

eğitim dosyası

BİR HUKUK OYUNU

Öncelikle İ.Ü.Hukuk Fak.Öğr.Derneği'nin kapatılma kararı şekli yönden hukuka aykırıdır. Şöyle ki; en yüksek mülki amirine derneğin kurulduğuna dair verdiğimiz dosyada "Dernek adına yazışmaya yetkili kişi" açıkça gösterilmiştir. Aynı zamanda dernek mekanının açık adresi belirtilmiştir. Ancak bugüne kadar kapatılma kararı dahil ne dernek mekanına ne de dernek adına yazışmaya yetkili şahısa hiçbir tebligat yapılmamıştır.

Kapatılma kararı insan haklarına, demokratik hukuk düzenine ve mevcut bulunan 1982 Anayasası'na aykırı bir mahiyet taşımaktadır. Çünkü kapatılma gerekçesi olan Rektörlük izninin olmadığı gösterilmektedir. Oysa, Anayasa açıkça "Dernek kurmak izne bağlı değildir" hükmünü barındırmaktadır. 82 Anayasası'nın 33. maddesinin ilgili bölümünü aynen aktarıyorum: "Herkes önceden izin almaksızın dernek kurma hakkına sahiptir. Dernek kurmak için kanunun istediği bilgi ve belgelerin kanunda belirtilen yetkili mercie verilmesi yeterlidir."

(...) Kısaca öğrenci derneklerine bir oyun oynanarak kasten kurulması engellenmektedir. Bu kasıtlı davranışın sonuçlarına da katlanmak gibi bir sorumluluk bu oyunu oynayanlara düşmektedir. Kaldı ki, demokratik hukuk düzeninin vazgeçilmez iki ilkesi hukukun üstünlüğü ve dürüstlük kuralı yok sayılmaktadır. Bu ilkelere göre kanunlara riayet esastır. Anayasa ise temel kuralları barındırdığından kanunlar Anayasaya aykırı olamaz. Herhangi bir şekilde Anayasaya aykırı kanun yürürlük kazanmışsa derhal iptal edilmesi talep edilir. Aksi takdirde Anayasanın üstünlüğünün hiçbir anlam ifade etmediğini görürüz. Böylece insan haklarının da güvenceden yoksun olduğunu belirtmeye gerek kalmayacaktır. Anayasa ise pratik olarak boğulduğundan demokratik hukuk düzeninden de söz edilemez. Dürüstlük kuralına gelince bir yandan Rektörlük makamının "Anayasaya göre izin vermeye yetkim yoktur" diyerek izin belgesi vermekten kaçınması, diğer yandan da ilin en yüksek mülki amirinin "Rektörlük belgesi olmadan dernek kurmanıza izin veremez" şeklindeki tutumu hangi dürüstlük kuralıyla açıklanabilir? Kanunların iyiniyetle yorumlandığını hangi aklı başında kişi, bu durumda iddia edebilir? Burada açıkça bir kötü niyet ve dürüst olmayan bir tutum vardır. Bu keyfi yani yasal olmayan bir uygulamadır. Kuruluş çalışmalarının ilk gününden itibaren öğrenci derneklerini yasadışı göstermek isteyenlerini bizzat icraatlarıyla asıl kendilerinin yasadışı olduğu su yüzüne çıkmıştır. (...)

Özetle

İ.Ü.Huk.Fak.Öğr.Der.Rektörlük izni olmadığı gerekçesiyle kapatılan ilk dernek değildir. Birçok derneğin akibeti bu durumdadır. İnsan haklarının ve hukukun genel ilkelerinin açıkça çiğnendiği bu uygulamalara karşı tüm öğrencileri, öğretim üyelerini ve demokrasi kaygısı duyan tüm kişi ve kuruluşları duyarlı olmaya çağırıyorum.

İ.Ü.Huk.Fak.Öğr.Der.Bşk.
Bülent Akbay

Üniversiteli arkadaş! ANLATILAN SENİN HİKAYENDİR..

İşte "Duygusal Vaziyetlerimizden" bazı anlar...

Psikolojik tedavi gören öğrenci sayısı artıyor

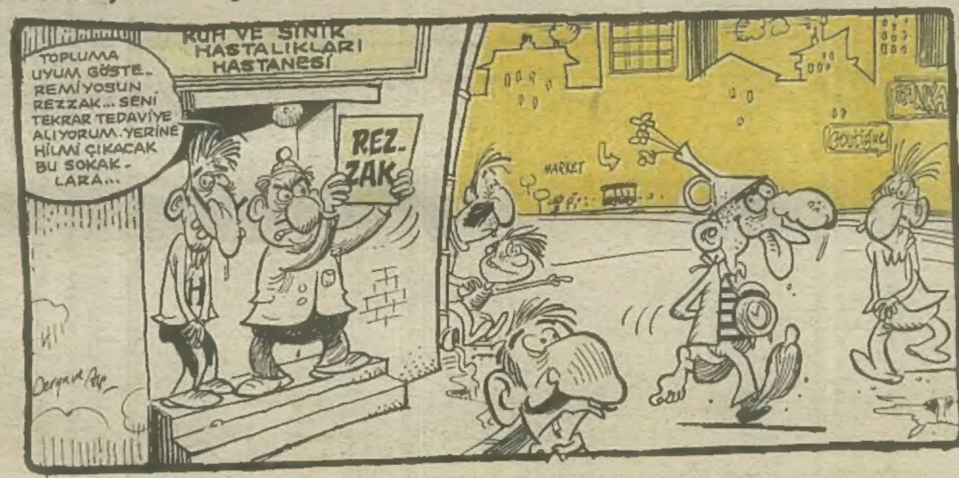

netekim

Bu hafta karikatür maceralarım...

MKZ

LİMON'dan Söylemesi

Domuz eti yediler böyle oldular

dan zenginleşmektedir. Öyle ki, bu domuzeti-yiyiciler çok geçmeden BİZZAT YEMEKTE OLDUKLARI HAYVANIN DIŞ GÖRÜNÜŞÜNE BENZER BİR GÖRÜNÜME GİRMEKTEDİRLER. Nitekim "İNSAN NE YERSE O'DUR" deyimi de meşhur bir "Atasözü"dür.

* *

Bakınız bir gazetemiz olayı nasıl "bilimsel" olarak açıklıyor. İşte aşağıda yedikleri domuz eti yüzünden "tipi kayan iki gavur" görülüyor.

•••

Tuzlayayım da kokma!...

"Öz tuzumuz pak-tuz" bir gazeteye verdiği tuz ilanının üstüne "ölümden korkmamamızı öğütleyen" bir yazı koymuş...

•••

Banttan Yayın

Bugün gazetelerden gidiyoruz nasıl olsa. İşte banttan yayınlanan bir gazete sayfası.

k müdür
k içinde

Bu tablo mazide kaldı

Eşkiya şehire indi

İzmir'in göbeğinde kadın kaçırdılar!

Alışveriş yaparken otomobile kaçırılan Aynur Hanım bulunamadı

"Evren Paşa AFFETSİN"

GANİ MÜJDE

KISIR DÖNGÜ

TUNCAY AKGÜN

BU MERAKLI MACERANIN DEVAMI SAYFA 8'DEDİR...

Banko Baba Türbesi

—Afedersiniz abiler, Banko elemeleri burada mı yapılıyor?

—Bize mi dedı kız Nekiye abla...

—Kör galiba.. Buyrun bir şey mi dediniz?

—Banko yarışmasının elemelerine katılacaktım da. Körlüğe pek iyi geliyormuş. Bende katarakt var. Bütün umudum bu yarışmada. Ay pardon sormayı unuttum. Siz de mi körsünüz?

—Hayır, biz başka şey için geldik. Bülent Özveren'e muska yazdırıp gidicez.

—Ne muskası?..

—**Tebarekesmüke Hasbüke** muskası. Taciser'in kocası çok içer de. Bu yarışma programı her bir şeye iyi geliyor diye duyduk, koştuk geldik.

—Allah'ın bir hikmeti işte. Hale denen o kız sayesinde oldu bunlar. Kızın gözleri açılacakmış.

—Bu **"Bülent Özveren"** denilen zat, aslında pek büyük bir Ermiş'miş esasında.

—Öyle kız Nakiye abla. Bizim mahallede Tüpçü Salih'in karısı anlattı. Tam sabah namazı için abdest alıyormuş, karşısına ak sakallı, ak peruklu bir Bülent Özveren çıkmasın mı? Bülent hoca bir elinde televizyon ve bir elinde teyp öylece duruyormuş. **"Destur ya derviş"** demiş tüpçünün karısı. **"Bir emrin vaki olur da ikrar eylemezsen bu nice dervişliktir"** diye kadıncağız haykırırken, bu Bülent hoca sakalını sıvazlayarak, **"İçeride iki Adana burması bileziğin varsa getir. Ben Peter Pan'ın dervişiyim. Yoksulları sevindirelim"** demiş. Bizimki koşmuş yatak odasına, ne kadar altın varsa ak sakallı Bülent Özveren'e vermiş. Adam geldiği mutfak penceresinden çıkmış gitmiş. Kadın sonra kocasından çok dayak yemişse de, **"Vallaha oydu"** demiş de başka bir şey söylememiş.

—Vah garibime vah... İtikatsız tüpçü nolucak. Halbuki adamın ermiş olduğu belli işte. Kızın artık gözleri görüyormuş aslında. Ama reklam olur diye açıklamıyorlarmış. Hatta öyle görmeye başlamış ki, adamın önünden bakıp arkasındaki pantolon yırtığını görüyormuş kızcağız.

—Hey şekerden karınca yaratan rabbim. Benim gözümü de açar inşallah. Yahu baksanıza adam sadece körleri iyi etmekle kalmıyor, bir de "süpermen kudreti" nasibeyliyor.

—Kalabalık da arttı.

—Eee, duyan geliyor işte. Baksana kapının önü bez bağlayanlarla dolu...

—Peki öbür tarafta bekleşenler ne yapıyor?

—Onlar **Bülent Özveren'in peruğundan bir tutam efsunlu saç almak için bekliyorlar.** Kelliğe iyi geliyormuş.

—Eh yani Nekiye abla onlar da iyi uçmuşlar yani. Kelin merhemi olsa...

—Sus kız tövbe de... Çarpılıcaksın şimdi TRT kapılarında.

—Benim biraderin de basuru var. Bir dahaki programda onu getireyim bari...

—Ben de herifi getiricem.. Semra hanım bir jeneratör de ona verir inşallah.

—Aaa Nekiye abla senin kocan kör değil ki. Okuma transfer jeneratörü ne işine yarayacak?

—Odan değil kız. Bizimki iktidarsız. **Biyo iktidar jeneratörü** alıcaz ama, paramız yok.

—Ay ömürsün valla. Hih hih hih..

—İşte Bülent Özveren çıktı...

—Sayın yarışmacı adayları. Ellerinizdeki **çaput, nazar boncuğu** ve **okunmuş suları** bir tarafa bırakın. Bu sadece bir yarışma programıdır. Mum dikmek ise dinimizce caiz değildir. Ah **peruğum. Peruğumu verin ulan... Peruğumu** çaldılar, yetişin.

—Bak Nakiye abla **adama nur indi.**

—O nur değil kız. **Kafasında güneş parlıyor.**

—Peruğum, peruğum. Hop kardeşim mum dikmeyin dedik ya. Allah **perdeleri tutuşturdular.** Çabuk itfaiyeye haber verin. Yarışma programını da başkası sunsun, ben gidiyorum ulan...

Gani MÜJDE

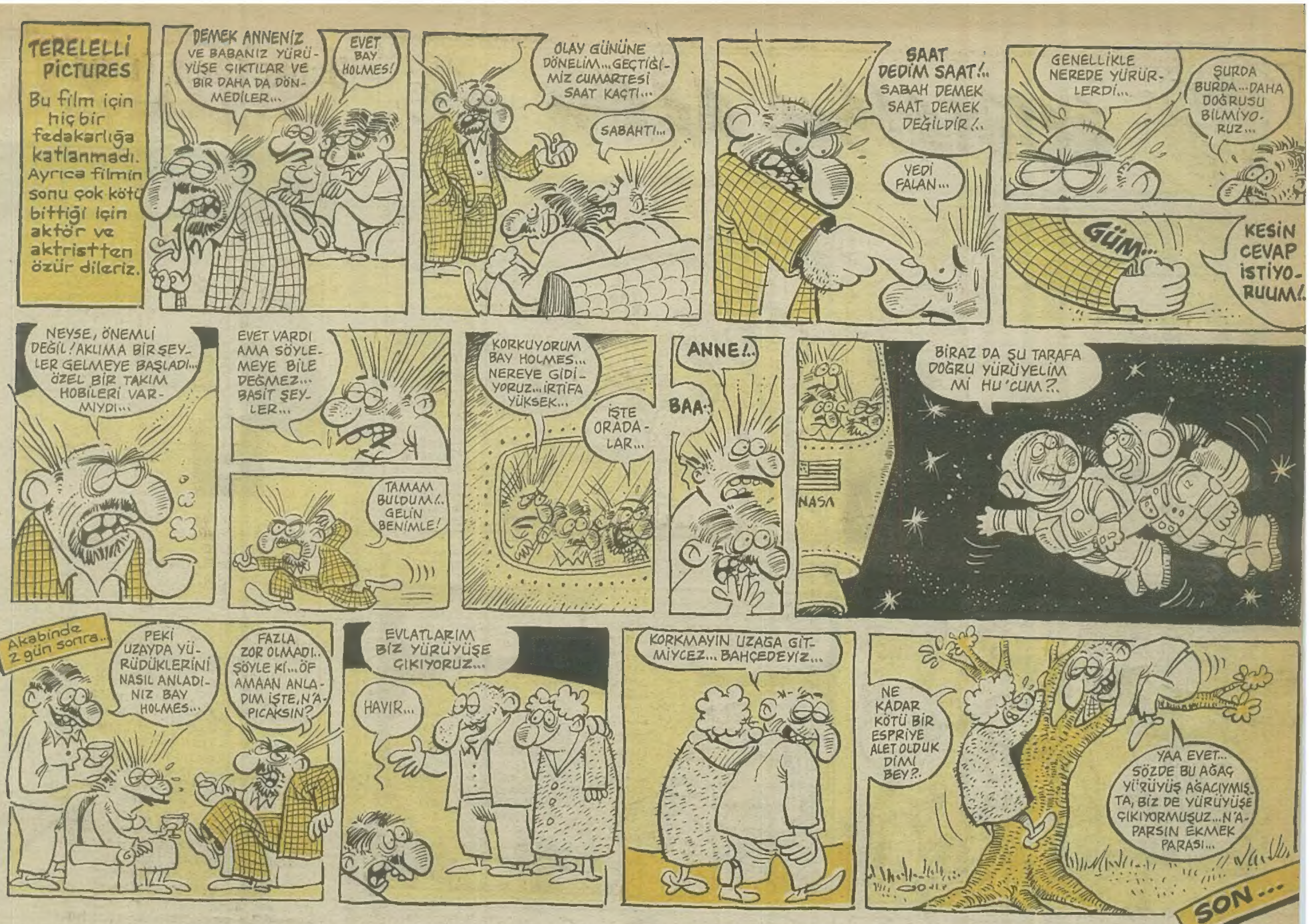

Metin ÜSTÜNDAĞ

LANGADANK

fakir bi
padişahtı
fakir sultan
feridun..

haremi,
sol eliydi

iyiliği
kötülüğü
bir yana..

bitmesi
yaşantının

gerisi
gelmemesi

kulak
memesi

uslu
durmazsan,
Umberto ECO'ya
veririm seni

AZ GİTTİK UZ GİTTİK
ANA AVRAT DÜZ GİTTİK

UYANDIRMA
SERVİSİ

bulandırır
denizi

BEŞİKTEN
MEZARA
KADAR..
yaşa

abazayız
BO DEREK

bize seni
gerek seni

sırf rivayet
yaşantılar...
parantezler
içre süren

dünden kalma
seksişmeler

fan fini fon
fon müzikler

ve... ve...

ve bağlaçtır
dilimizde
fakat bizi
bağlamıyor

şehir
hatları
daha çok
yolcuyu
sinir etmek
amacıyla
ek sis
seferler
koydu

gün ışımış
sabah olmuş

sus ulan
sessiz yaşa

KAYITTAYIZ

-çok yorgunum
hayatım...
bu gece olmaz

-saçmalama
meryem ya..
Allahın dediği
olur

-her şey
daha önceden
yapılmış gibi
sanki..

-biliyorum...
bu da yapıldı

LİMON

Doğan GÜNEŞ

GECE YARISI HİKAYESİ

Saatin 21.30'u 3,5 saat geçtiğini radyodan anlamıştı. Saati 21.30'da durmuş olduğundan, günün diğer vakitlerini hep 21.30 itibarıyla hesaplardı.. 1695 metre, bilmem kaç kilohersi arıyordu uzun dalgada, gece programında Emer-Ardal ikilisi olabilirdi... Derken zırrr!.. Hayır kapı değil, telefondu ses eden. Gene oydu, onu çağırıyor, gel diyordu.. O sihirli cümle, o sihirli cümle. Ve bir kez daha dayanamadı çıktı yola. Gülhane Parkı'nın kapısına geldiğinde düştü ki jeton; o ses gene oyuna getirmişti onu.. Her zamanki gibi kimsecikler yoktu bekleyen. Üzgün + kızgın evine döndü. Saat 21.30'u 5 saat geçiyordu. Neyse ki uzun dalgada Emer-Ardal kardeşler vardı. Biraz olsun rahatladı.

Ve birden ve ansızın (Ve nunu gibi) tanıdık bir titreşimle inledi telefon. Yine o sesti, yine o ibne. Ve yinelenen o sihirli cümleydi; geeel! Gel ki bi pişpirik oynayalım. Saatler 21.30'u 5,5 saat geçe, o bir kez daha yenildi pişti zaafına. Koşarak çıktı evinden. Buluşma yeri çemberli taştı ve bu ne ilk ne de son tongaya basıştı...

Kemal Kenar E.

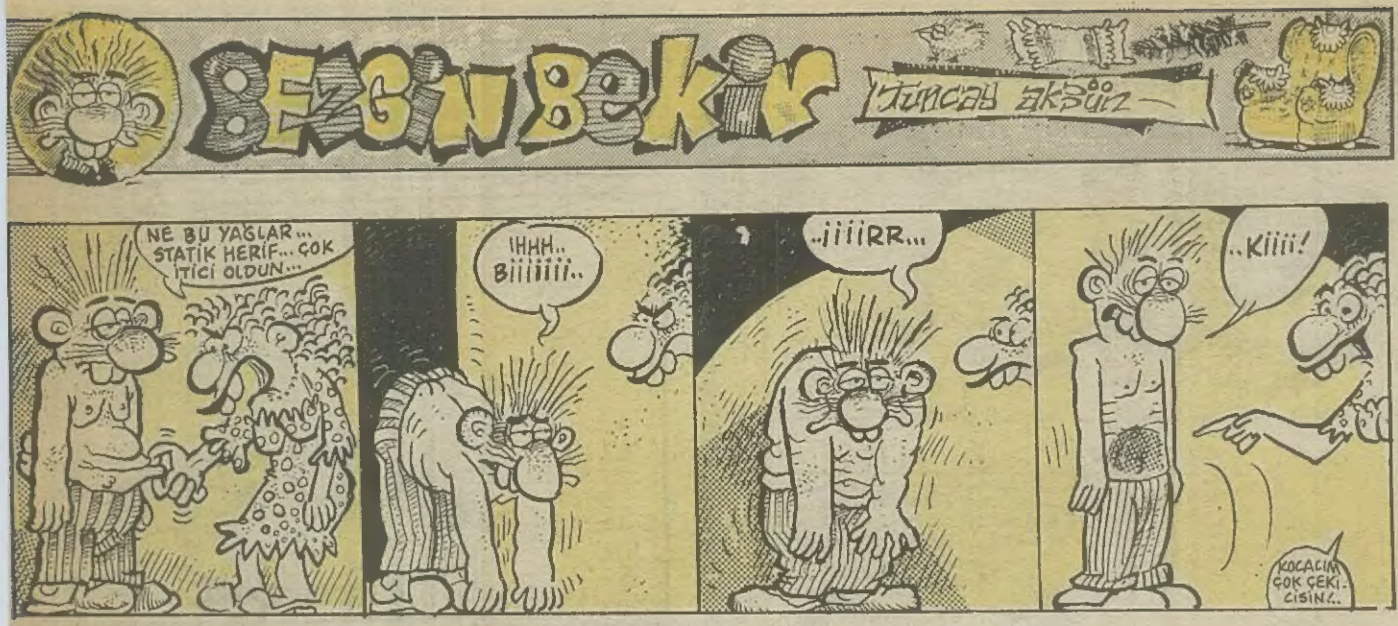

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can BARSLAN

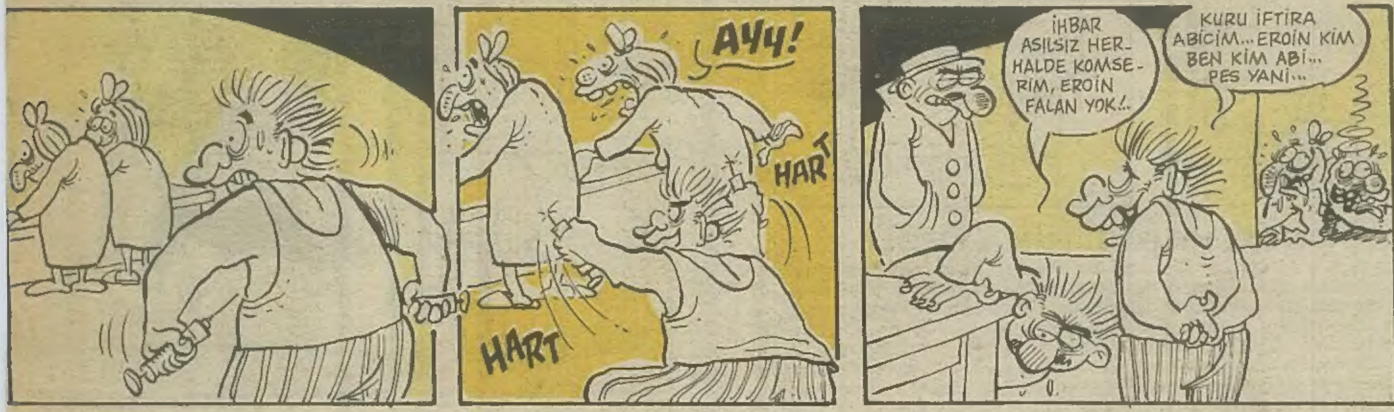

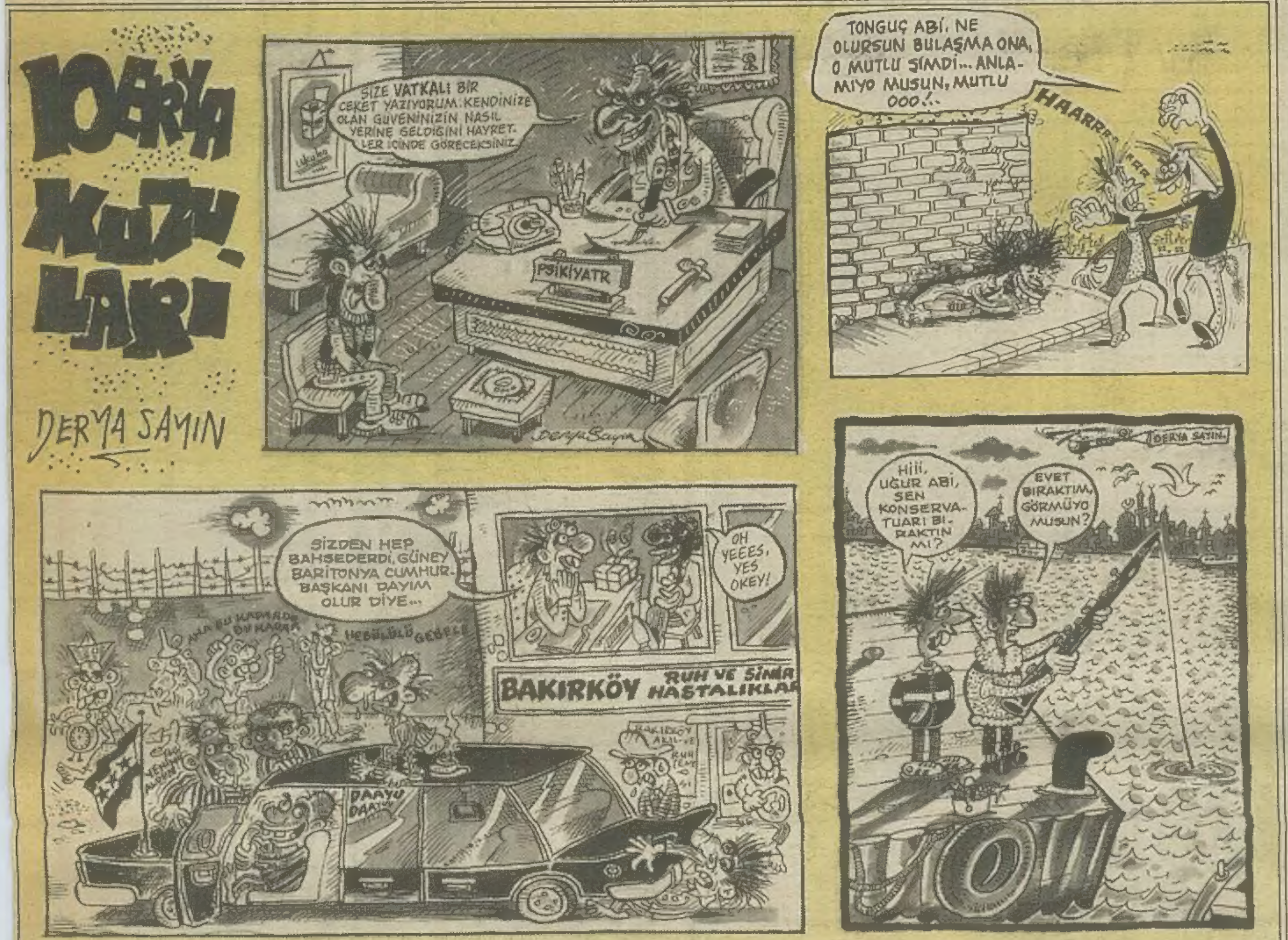

ÜSTAD, ŞAİR VE YAZAR ERCÜMENT MENEMEN'İN SON ROMANI

PAPATYA TOHUMU

ÖZET: Ferit genç ama pek o kadar da genç değildir. Yaşı ellibeş küsur olan bir milliyetçi yazar oluyor bir gece nikahlı kocasının yanından kaçan sevgilisi onun evine geldi yüz bin lira senet borcunu Ferit dedi ben ödeyeceğim. Fakat karşı evde oturan şişko, kendini komik yazdığını zannediyorum diye sanan köşe yazarı telefon açar der bana yüz bin lira vermezsen sevgilinin kocasına her şeyi söyleyeceğim Ferit ve sevgilisi de şişko yazarı öldürmeliyiz şeklinde fikir teatisinde bulunurlar.

Ferit genç kızın gözleri çok güzel bir şekilde ışıkları parlıyordu ve yazarımız ve o aynı zamanda kahramanımız dedi sevgilim mutabıkmıyız evet dedi mutabıkız o 68 kuşağı da neymiş esas bizim kuşağımız diye diyen o şişkoyu öldürmeliyiz ve onu öldürüp cesedini de eğer orada bırakırsak onu bulabilirler ve o andabelki de cinayeti bizim işlediğimizi orada belki da anlamamaları için hiçbir iz bırakmamalıyız. Haydi o zaman daha ne duruyoruz gidelim evet haydi gidelim de öldürelim onu lakin bir dakika deyip Ferit durur kız der ne oldu sevgilim gitmiyor muyuz.. Ferit bu halde mi diye yanıt verir genç kız bakar der ay doğru üzerimde sütyenimlen siyah jartiyer ve şıklığımı tamamlayan tül eldivenlerim varmış hiç farketmemiştim deyince hemen giyinir ve kapıdan çıkmak üzerelerken bir dakika deyip Ferit durur ne oldu sevgilim Ferit purosundan bir nefes şeklinde alarak dumanını üfler der görmüyor musun ayakkabılarımı giymeyi unutuyordum çoraplan gidecektik ve o anda cinayet mahallinde ayak parmak izlerini bulup ya beni yakalasalardı kız der oh sevgilim ne kadar bunu akıl etmene hayran oldum en büyük sensin başka büyük yok Ferit purosunu yere düşürür ve yine almak için yere eğildiğinde bu arada ayakkabılarını da giymiştir. Elele tutuşarak heyecandan titremektedirler bu iki genç insan lakin ferit bir dakika deyip durur genç kız derki Ay yine ne oldu vallahi ben ikatil edeceksin Ferit hıh hıh! diye imalı gülerken piposundan dumanını üfürür ve der herifi neylen öldüreceğiz kız ay doğru Ferit ekmek pıçağı ile der ve gidip mutfaktan ekmek pıçağını alır kız ona küsmüştür Ferit der şimdi ne oldu?.. Kız Ferit ben manevi değerlerime bağlıyım ekmek nimet oluyor ve ekmek kestiğimiz pıçakla adam öldürmeyi şiddetle ben buna karşıyım günah der.. Ferit doğru sebze pıçağı nasıl kız iyi olru daha iyi der.. Pıçağı alır çıkarlar..

Devamı var..

Aksın kanım kefenime renk olsun
Al kefenim bayrağıma denk olsun

Suat GÖNÜLAY

ÖZET: Apay Etap'ta verilen maskeli baloya gitmek için Kuvva kıyafeti giyinir. Fakat KABALAĞI eksiktir. Dedesinin sandığında ... olan kabalağın ailesinden gizlice alır. Fakat dışarı çıktığında yabancı askerlerin ardı arkası kesilmeyen ...

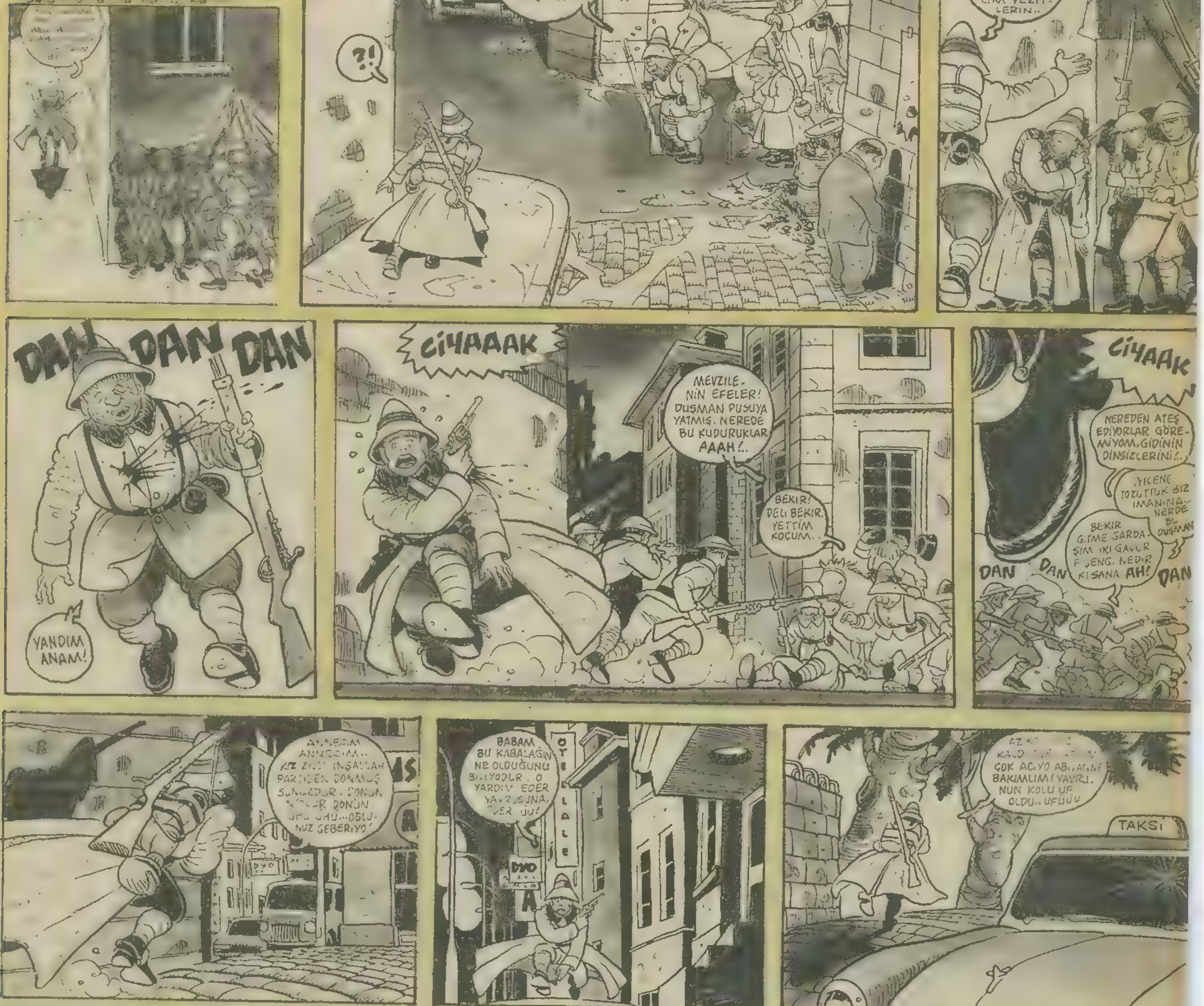

Aksın kanım kefenime renk olsun
Al kefenim bayrağıma denk olsun

Suat GÖNÜLAY

SON

GÖKHAN DABAK

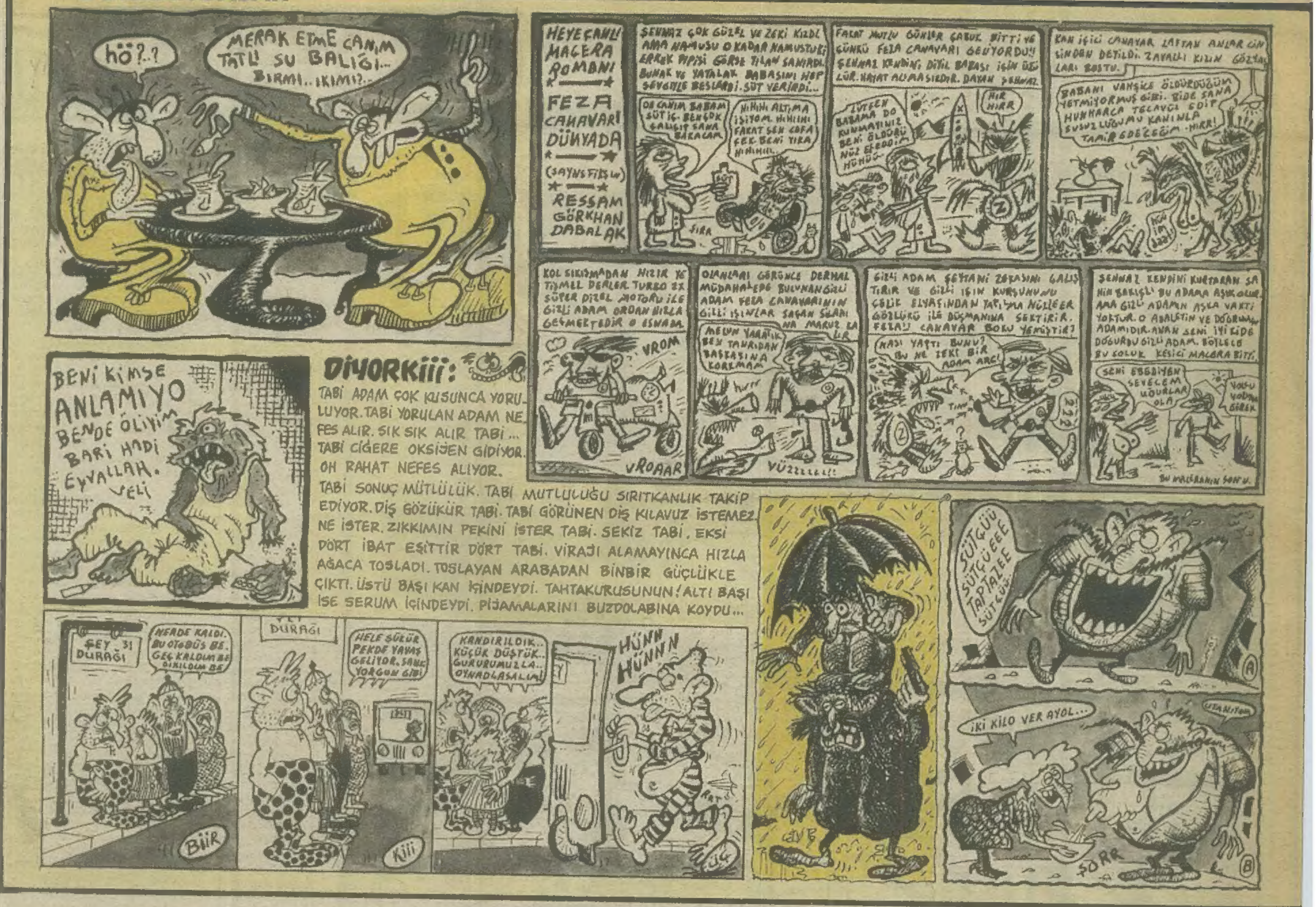

Tuncer Erdem

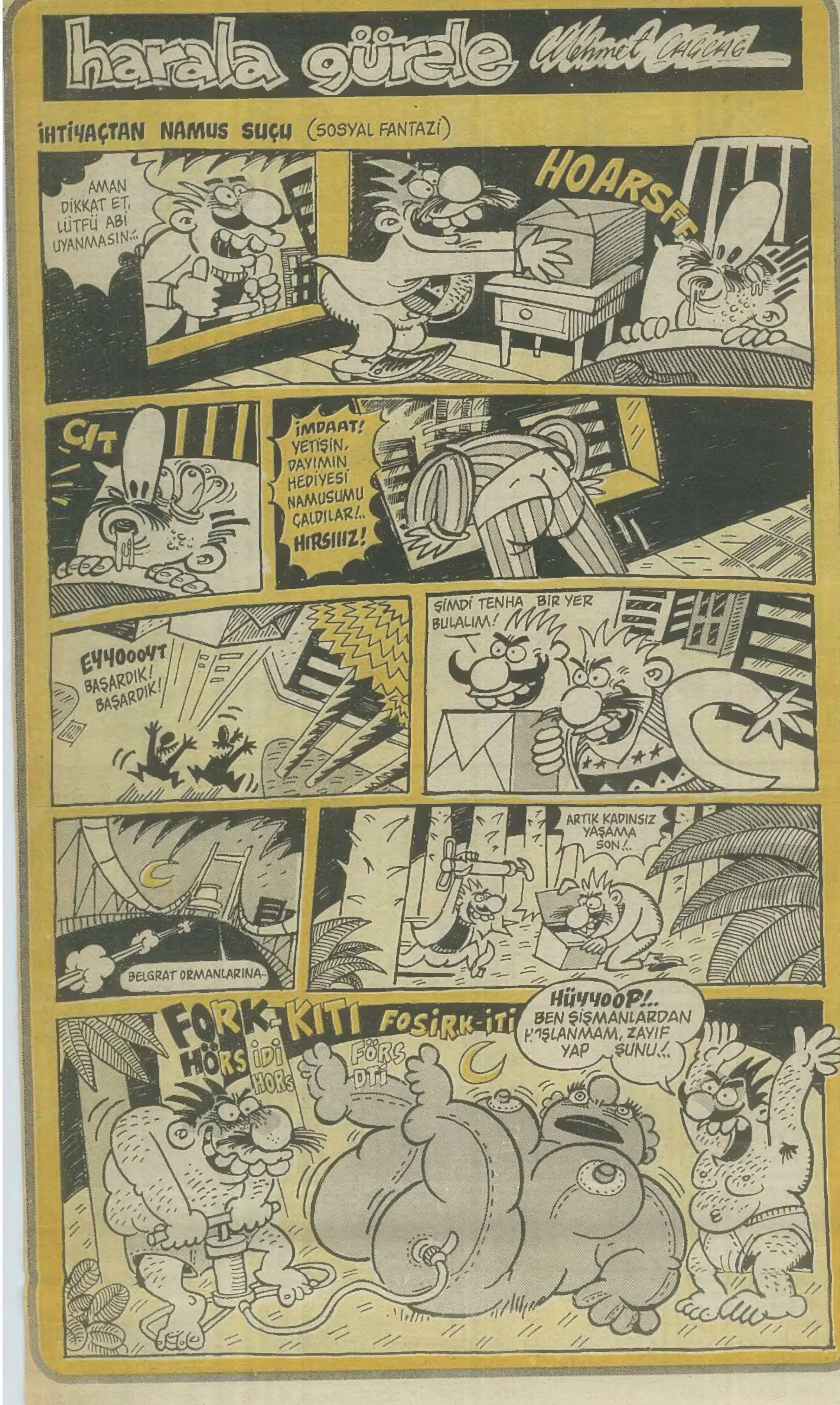

OKUR mektupları

Yurtdışında yaşamak zorunda bırakılan binlerce siyasi göçmen yıllardır ülkelerine, Türkiye'ye dönecekleri günün özlemi ile yaşıyorlar. Bu insanlar arasında bizim oğullarımız, kızlarımız, yakınlarımız bulunuyor.

Siyasi göçmenlerden bir grup önümüzdeki günlerde ülkeye dönmenin hazırlığı içindeler. 10 Aralık 1988 tarihinden başlayarak ülkeye dönmeleri beklenen kişilerin yakınları olarak bizler kamuoyuna bazı açıklamalar yapmayı zorunlu görüyoruz.

Herşeyden önce belirtmek gerekir ki, dönüş hazırlığı içinde olanlar yalnız ve yalnız düşüncelerinden ötürü suçlanmış yaşamlarını siyasi göçmen olarak yurtdışında sürdürmek zorunda kalmış, bir kısmı da yurttaşlıktan çıkarılmış insanlardır.

Türkiye, işkence ve Kötü Muameleye Karşı Avrupa Sözleşmesi'nin altına imza atmış bir ülkedir. Buna karşın Türkiye'de işkence son bulmamıştır. Türkiye'de işkence suçuna gerçek anlamda son verebilecek tek şey kamuoyunun güçlü baskısı olabilir. Bu nedenle bizler yurtdışındaki siyasi göçmenlerin ülkeye dönüşleriyle birlikte gündeme bir kez daha gelebilecek işkence olaylarına karşı kamuoyunun duyarlı olmasını ve her tür işkence ve kötü muameleyi engelleyebilecek bir baskının oluşturulmasını istiyoruz.

Ülkeye döneceklerin ilk bölümünün beklendiği tarih olan 10 Aralık 1988 aynı zamanda Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 40.yıldönümüdür. Böyle bir tarihte Türkiye bir kez daha insan haklarının çiğnendiği bir ülke olma onursuzluğunu yaşamamalıdır. Türkiye artık insan haklarının çiğnenmesine, işkencelerine ve insanlık dışı muamelelere göz yumulan bir ülke olma utancından kurtulmalıdır.

Kamuoyunda, siyasi göçmenlerin ülkeye dönmeleri konusunda şu soru sık sık gündeme geldi:

"Tutuklanacaklarını bile bile neden geliyorlar?"

Bizce bu sorunun yanıtı tamamen açıktır, kendilerinden önce gelenlerin işkence gördüğünü, düşüncelerinden ötürü insanların yargılandıklarını, cezaevlerinden insanlık dışı uygulamaların sürdüğünü bile bile gelmeleri onların ülkelerine ve halklarına olan sevgilerinin ne denli güçlü olduğunun göstergesidir. Ayrıca unutmamalıyız ki, onlar bu ülkenin vatandaşlarıdır, dolayısiyle buraya özgürce dönmek ve ülkelerinde özgürce yaşamak onların en doğal haklarıdır. Böyle bir hakkı kısıtlamak ise hiç kimsenin keyfi kararına bağlanamaz.

Bizler yalnızca yurtdışından dönecek olan siyasi göçmenlerin aile ve yakınları olarak değil aynı zamanda bu ülkenin birer vatandaşı olarak dönenlerin insanca muamele görmesini, işkencenin her türünden uzak tutulmasını, yasal haklarını kullanarak adil biçimde yargılanmalarını ve vatandaşlığını kaybetmiş olanlara bu doğal haklarının iadesini istiyoruz. Bu istemleri sizlerin de paylaştığınızı umarak, bizlere destek olmanızı bekliyoruz.

İNSAN HAKLARI DERNEĞİ
GÖÇMEN AİLELERİ KOMİSYONU

Sevgili Limoncular bu dergide en sevdiğim şey, Okuyucu mektupları köşesi. Kişiler satırlarla bile olsa, öyle bir savaşıyorlar ki bayılıyorum. Yo öyle kızmayın, elbetteki sizinki tartışma, güzel olanda bu, Türkiye'de tartışma seviyesine ulaşmak bunu hissetmek bile güzel. Ben üniversite mezunu falan değilim. Lise bitti, bıraktık. Ama geriye baktığımda hiçbirşey öğrenmediğimi görüyorum. Ama kara cahil değilim. Okumayı severim. Kitap alamıyorum ama ondan bundan edinip okuyorum. Benim iki çocuğum var. Ve bir adette geçim derdim var. Kocamla boğuşup duruyoruz. Hayatımız geçinmek için boğuşmakla geçiyor. Eşim üniversite mezunu ve okumayı hiç sevmez hayatında okuduğu roman sayısı ikiyi geçmez. Ve çevremde gördüğüm insanların bir çoğu böyle. Ve siz üniversite gençleri, idealistler, lütfen, evlenince değişmeyin.

Birazda Limonu eleştireyim. Doğrusu şu dergiyi almaya utanıyorum. Dişiliği bu kadar irdelemeyin. Soğutmayın insanı kadınlığından, bırakın bunlarla uğraşmayı.

Türkiye başlı başına bir konu. İnsan duyduklarına kimi zaman inanamıyor.Gözüyle görmesi şart, çünkü mantığı kabul etmiyor. Size bir örnek,biz İzmir'in bir kasabasında oturuyoruz. Bura insanı aydın görünen yobazlardan. Karısını görse, tanımaz ama bacaklarına bakar. Karısının başını örttürür. Kendi onun bunun karısının peşindedir. En koyu yuva yıkan dedikodular burda. Kahvelerde olur. Üniversite bitirmiş Zontalar vardır. Kahvelerini aydın kesim doldurur. Ve bu kasabada. Köylerden gelen öğrenciler için yurtlar vardır. Bunlardan birini anlatacağım sizlere.

Bu yurdun Kuralları:

1- Namaz vakitleri geçirilmeyecek
2- Tespih çekilecek. Tespihi olmayan, Fasulye okuyacak.
3- Cumartesi Pazar dışarı çıkılmayacak. Namaz kılınıp, mevlüt okunacak.
4- Ve çocuklara söylenenler. Okuyup ne yapacaksınız gelin. İmam olun. Hafız olun. Ders çalışmak yasak.
5- Şarkı söylemek, müzik dinlemek yasak.

Sevgiler, N.Y-İZMİR

BİR ADAM

Masallar okuyup halkın önünde,
Geldi bu koltuğa oturdu adam
Çok şey vadetmişti, ama sonunda
Bütün ümitleri yatırdı âdam

İcraatı yok diyemem adama,
Uydu antenleri çıkardı dama
Kimsede alacak para yok ama
Marlboro'yu vitrine getirdi adam.

Dem vursun üstat, ferahtan bolluktan,
Ülkenin durumu beter: Kıtlıktan,
Herkesin nefesi koktu açlıktan
Milletin canına yetirdi adam

Elbette bazısı yolunu buldu
Kemerler sıkıldı, kasalar doldu,
Olan yine ortadireğe oldu,
Velhasıl; parsayı götürdü adam

Mustafa TEKİN-İZMİR

Mektubuma başlamadan önce bu köşe için hepinize teşekkür ederim. İlk defa basın tarihinde böylesine cesur ve içten bir dergi okuyorum. Bir senedir derginizi okuyorum. Benim en çok bozulduğum olay burjuva çocukları ve psikolog kızlarla ilgili. Önemli bir sürü sorunumuz varken bu köşeyi niye işgal ediyorsunuz. Yoksa bu köşe evde kalmış zengin koca yada kendilerine eğlenceli karı kız arayan arabalı Zengin çocukları içinmi hazırlanıyor?

İSTANBUL'DAN ÖZDEN

Sayın B.Sarı,

Düşüncelerinize aynen katılıyorum. Yanlız bizim bu şahıslara yardım etmemiz için bir araya gelmemiz lazım. Şahsen benim ailem buna pek müsade etmez. Tabii benim gibi pek çok gencinde. Benimde sizin fikirleriniz gibi fikirlerim var sanırım bizim yapacağımız en iyi şey mektup yazmak ve protesto etmektir. Yanlız bu işi dağınık yapmak pek uygun değil, aynı görüşü paylaşanların bir araya gelmesi gerekiyor. Şunuda söyleyeyim yapılan her protesto da benim de aranızda olduğumu unutmayın tek dileğimiz büyüklerimizin bizim yaptığımız şeylerden bir şeyler anlayıpta yapılan zulmün ve işkencenin azaltılması.

Hülya-İST.

- Panel: **Yurttaşlık ve Yaşama Hakkına Saygı...** 7 Aralık 1988 Çarşamba, Saat: 19.00-23.00 YÜMNİ Düğün Salonu, Şehzadebaşı-İST.
- **Alo Tiyatro,** amatör oyuncu arıyor. P.K.138 Kavaklıdere-Ankara
- **Türkiye Fotoğraf Amatörleri Dernekleri** 7.Ortak Sergisi, 10 Aralık'a kadar, Antalya Devlet Güzel Sanatlar Galerisi'nde
- İFSAK tarafından düzenlenen, **4.İstanbul Fotoğraf Günleri**'nden: **Esen Türkoğlu** sergisi 16 Aralık'a kadar Yapı ve Kredi Bankası Etiler Galerisi'nde **Bülent Coşkuner-Hürriyet Akın** sergisi 20 Aralık'a kadar Bakırköy Adile Naşit Kültür Merkezi'nde... **İlker Maga** sergisi, 18 Aralık'a kadar Beyoğlu Dünya Sineması'nda... **Fotoğraf Dernekleri 1.Ulusal Yarışması** Sergisi, 15 Aralık'a kadar, Beyoğlu Belediyesi Sanat Galerisi'nde.

LİMON OKURLARI BELİRLEYECEK

ÇUKURDAKİLER '88

1988 yılında, dallarında sizce en başarısız olanlar kimler? Kimler doruğa tırmanmak yerine, çukurun dibine indi?

Geleneksel hale getirmeyi düşündüğümüz anket ile ÇUKURDAKİLER'i siz LİMON okurları seçeceksiniz.

Dalları biz saptadık, çukurdakileri sizler seçin. Göndereceğiniz oylar sonucunda; Altın, Gümüş, Bronz Çukur ödüllerini kazananları 11 Ocak 1989 tarihli sayımızda açıklayacağız. Adresimiz: Çukurdakiler '88 Turanlı Sok. No: 20 Beyazıt-İstanbul

ÇUKURDAKİLER '88

- Politika..
- Edebiyat..
- Basın..
- TV..
- Sinema..
- Bilim..
- Müzik..
- Spor..
- Üniversite..
- Kurum, Dernek..

Ad, Soyad, Adres:..

....

- **BÜYÜK ÖDÜLI: "Çukurdakiler"'i doğru bilen 20 okurumuza, 6 aylık LİMON aboneliği...**

Erdoğan DAĞLAR

Ender ÖZKAHRAMAN-HAKKARİ

Oytun İDİL

LÖNK

Bu, Bir VATANDAŞ Filmidir	Biri yer Biri bakar
ASGARİ ÜCRETİN TADI YOK!..	Bir başkasının da Kulakları Bol bol çınlar

Ender ÖZKAHRAMAN-HAKKARİ

Barış ÜNAL

Oğuzhan KAYAN

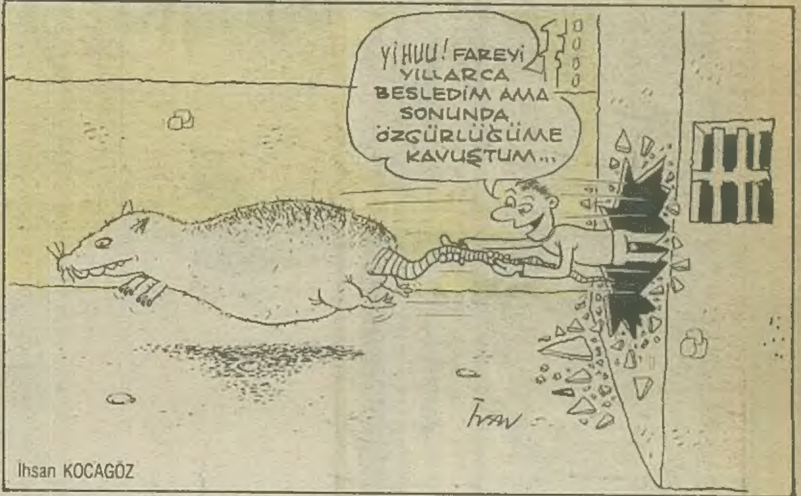

İhsan KOCAGÖZ

GÜNEŞ YAYINLARI
8 ARALIK 1988
SAHİBİ: GÜNEŞ YAYINLARI A.Ş.
MÜESSESE MÜDÜRÜ: KEMAL GÖNÜL

YAYIN KURULU
CAN BARSLAN
MEHMET ÇAĞÇAĞ
GANİ MÜJDE
ALPTAMER ULUKILIÇ
ŞÜKRÜ YAVUZ
SORUMLU YAYIN MÜDÜRÜ
TUNCAY AKGÜN

ADRES: LİMON Turanlı Sok. No. 20 Beyazıt-İSTANBUL
TEL: 511 40 00 (365)
BASKI: GÜÇLÜ GAZETECİLİK VE MATBAACILIK A.Ş.
DAĞITIM: HÜRRİYET HOLDİNG A.Ş.

LİMON'da yayınlanan yazı ve karikatürlerin yayın hakları LİMON dergisine aittir, izin alınmadan kullanılama

Alp Tamer

(SÜRECEK)